मद्यर्ष आर्षेयषीणां न पादवृणीत। अयꣳ सुतासुती यजमानः। बहुभ्य आसङ्गतेभ्यः। एष मे देवेषु वसुवार्य्या यच्छ्यत इति। ता या देवा देवदान्यदुः। तान्यस्मा आचशास्व। आचगुरस्व। इषितश्च होतरसि भद्रवाच्याय प्रेषितो मानुषः। सुक्तवाकाय सूक्ता ब्रूहि" [२] इति। अथास्मिन् कर्म्मणि अयं यजमानः अग्निरूपं दैवं होतारं होमनिष्पादकं पुरुषमवृणीत वृतवान्। कीदृशो यजमानः, सुतासुती सुतमभिसुतं सोम सुरादि असुतमभिषवरहितं पयः प्रभृति तदुभयमस्यास्तीति सुतासुती। किं कुर्व्वन् पक्तीः, पक्तव्यानि द्रव्याणि पचन् पक्वानि कुर्व्वन्। तथा पुरोडाशान् ऐन्द्रसावित्रादीन् पचन् पक्वान् कुर्व्वन्। ग्रहान् अश्विनादीन् ग्रहन् पात्रेषु स्वीकुर्व्वन्। योऽयं छागस्तं सरस्वतीमिन्द्रयुक्ताभ्यामश्विभ्यां सर्व्वदेवार्थं यूपे बध्नन्। तथा यो मेषस्तमिन्द्राश्वियुक्तायै मुख्यायै सरस्वत्यै बध्नन्। तथा यो वृषभस्तमश्विसरस्वतीयुक्ताय मुख्यायेन्द्राय बध्नन्। अद्यास्मिन् दिने वनस्पतिर्देवो यूपात्मकः स्रुपस्था अभवत् सुष्ठु स्थिरावस्थानयुक्तोऽभवत्। सरस्वतीन्द्रयुक्ताभ्यां मुख्याभ्यामश्विभ्यां छागेन पशुना यजमानाः परिचरन्ति। इन्द्राश्वियुक्तायै मुख्यायै सरस्वत्यै मेषेण पशुना परिचरन्ति। अश्विसरस्वतीयुक्तायेन्द्राय वृषभेण पशुना परिचरन्ति। तान् पशून् इन्द्रादयो देवा अक्षन् असितवन्तः। मेदस्तः मेदांसि पचता पक्वानि हवींषि प्रत्यग्रभीषुः प्रतिग्रहीतवन्तः। ग्रहैरनुष्ठितैः अवीवृधन्त वर्द्धितवन्तः। अश्विनौ